

קובץ שיחות

ימים נוראים

שיחות מרן הגאון הגדול
רבי עבי שינקר זצוק"ל

ראש ישיבת בית דוד

אלול תש"פ

התודה והברכה
לידידנו הרב אהרן צרפתי שליט"א
חביב ומקורב למורינו ורבינו ראש הישיבה
הגאון הגדול רבי צבי שינקר זצוק"ל
על תרומתו הנכבדה בעין יפה להוצאת קובץ שיחות זה
ישא ברכה מאת ה' וימלא ה' משאלות לבו לטובה ברו"ג

© כל הזכויות שמורות

בכל עניני הקונטרס ניתן לפנות:

0533145084

g0533145084@gmail.com

דברים אחדים

'ברוך שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה', בעמדנו עתה בפרוס הימים הנוראים תשפ"א, בפתחו של המקבץ הראשון 'קובץ שיחות' - ימים נוראים, משיחותיו של מורינו ורבינו ראש ישיבת 'בית דוד' מרן הגאון הגדול רבי צבי שינקר זצוק"ל.

וזאת כאשר בסייעתא דשמיא עצומה, מזה כחצי שנה מאז הסתלקותו של מורינו ורבינו זצ"ל, ביום שבת קדש ג' ניסן, הוחל בהוצאה לאור של גליון שבועי משיחותיו הנודעות, ות"ל 'רבים אומרים מי יראנו טוב', ורבים הם המודים ומתענגים על הדברים.

ועתה זוכים אנו בס"ד, לקובץ ראשון זה משיחותיו של מורינו ורבינו זצ"ל, כאשר זה יצא ראשונה שיחות 'ימים נוראים', ובו עשרות שיחות אותם נשא רבינו זצוק"ל בין השנים תשס"ט - תשע"ט, לקראת הימים הנוראים - ראש השנה ויום הכיפורים, בהיכל ישיבת 'בית דוד', בתוספת שיחות שנמסרו בשנים קודמות, וכן בהיכלי תורה נוספים.

והנה שיחות אלו שבקובץ שלפנינו, כמתכונת השיחות היו"ל בס"ד מידי שבת בשבתו, אשר נעשתה השתדלות מיוחדת בעריכתם כלשונו, וכצורת אמירתם. כאשר הקורא הנלבב יחוש ברגשי ההתעוררות וההתעלות, ובבחינת 'כאילו בעל השמועה עומד לפניו'.

עם זאת לא נכחד, כי אף שאכן השתדלנו כפי האפשר להיצמד לדבריו, ולכתוב את השיחות כצורתם, ידענו גם ידענו כי לא עלה בידנו לשמר את הרוח, את 'האש הגדולה', את הרוממות ואת ההתרגשות כראוי, כפי שאכן נשמעו הדברים בשעתם בעת אמירתם.

עם זאת תקוותינו, שאכן יחוש הקורא את אורית החיזוק המרוממת כל כך, שהיתה בעת מסירת השיחות, ובפרט כזכור לאותם שזכו ושמעו בעצמם את הדברים יוצאים מפי גדול.

השיחות שלפנינו שנאמרו לפני הימים הנוראים, מקיפים וכוללים תוכן עצום. כאשר מלבד ביאור ענינו של יום - אלול, יום הדין, מלכויות, משפט, תשובה, ועוד, הרי שרבינו זצ"ל היה מרחיב בדבריו המאלפים לכלל שטחי עבודת ד' המוטלת על האדם, על חובת ההתבוננות ודרכי העבודה, ביסודות נפלאים ומרוממים, מצורף עם עובדות וסיפורי הוד, כדרכו הנודעת זצוק"ל.

השיחות, ובפרט שיחות אלו על הימים הנוראים, היו נאמרות ברגשי קודש והתעוררות, ופעמים רבות היה נשנק קולו מבכי ומהתרגשות. ובפרט בשנים המאוחרות יותר כאשר היה

מדבר בהתרגשות עצומה, תוך שהיה מבכה את ירידת הדורות, כאשר עם זאת מאידך, פורס היה לפני השומעים את דרכי העבודה והעליה גם במצבינו אנו.

נבדיר כמה נקודות לדרכם של שיחות רבינו זצ"ל.

הן אמנם כאמור השיחות ברובם נמסרו בפני תלמידי הישיבה, אבל דרכו של רבינו זצ"ל היתה לדבר ממקומו הוא, ובבחינת 'הוא היה אומר', ומתוך אומנות מיוחדת להוריד ולפשט את הדברים, עד שיוכלו גם בני דורנו, ואף תלמידים צעירים ממש, לקבל תפיסה ושייכות לדברים. ובפרט בשנים המאוחרות, היה אומר רבינו זצ"ל כי הצורך הוא לדבר אף בפני צעירי הצאן בדברים העומדים ברומו של עולם, וראה בזאת צורך השעה, ועד שדבריו היו דברים השווים לכל נפש. אם כי בודאי לא ימלט מסגנון הדברים, דברים שיובנו שנאמרו כפי צורך הזמן והמקום, ודי בזה.

ואם כי שהיה מדבר בדברים העומדים ברומו של עולם, ופעמים אף דברים מכבשונם של שרפי מעלה, כהאר"י הקדוש, הרמח"ל, הגר"א זי"ע ועוד, ראה גם צורך גדול לחזור ולשנן את הדברים הפשוטים, את היסודות ממש, להתחיל מא"ב כלשונו, ועד שהיו הדברים 'חיים' וקיימים. והיו אותם הדברים הפשוטים ומפורסמים לכל, מקבלים אור חדש וחיות מחודשת. כאשר 'מדיליה נפח', וכך גם העביר זאת הלאה לשומעים. וכפי שמעידים גם הקוראים את גליונות שיחותיו, כמה 'חיים' גם עתה הדברים המרוממים.

וזאת למודעי, כי רבינו זצ"ל אף רצה לפעול בחייו, בכמה אופנים, לחדד ולשוב ולשנן ולהחדיר את הדברים הפשוטים, את היסודות. וכמו"כ על שיחותיו גילה רבינו זצ"ל דעתו שראויים הדברים לפרסום ונצרכים הם לדורינו.

דרכו היתה על כל ענין וענין להביא ראיה ויסוד ממה שקיבל במסורת הדורות, דברים שזכה לקבל מדורות קודמים, ובפרט מרביותו הגדולים מרן המשיגי רבי יחזקאל לוינשטיין זי"ע"א ומרן ראש הישיבה הגר"א מ"שך זי"ע"א. וכפי שהעיד בעצמו, שדמותם של המשיגי וראש הישיבה עומדת כסדר לנגד עיניו.

וכך כל דבריו בלולים מדברי רבותינו מעתיקי השמועה, החל מאדונינו הגר"א זי"ע, רבינו בעל הנפש החיים, אור ישראל מסלנט, הקדוש החפץ חיים זי"ע, ועד לרבנותנו מרנן החזו"א

והבריסק'ר רב, המשגיח וראש הישיבה, ועוד מגדולי זיע"א. כאשר גם ניכר היטב בין השיטין

היחס המקודש לגדולי ומאורי הדורות, כאשר היה מזכירם ומביא משמועותם. והן אמנם במקומות שהובא בשם גדולי ישראל, פעמים השתדלנו לציין המקור, אבל רוב ככל דבריו, כפי שהעיד בעצמו, גם היכן שלא מוזכר בפירוש, בנויים על הרוח שקיבל וספג מהם וממשנתם.

וכך רבות היה מספר מה ששמע אודותם מ'כלי ראשון' - סיפר לי פלוני שהחזו"א אמר לו, או סיפר לי בעל המעשה ששמע מהבריסק'ר רב וכו' וכו', וכפי שמעיד בשיחות שלפנינו כי שמע מעשרות אנשים עשרות סיפורים (!) ממרנא החפץ חיים, וכמובן שמועות ועובדות שקיבל ממרן בעל האבי עזרי צוק"ל, והרבה יש להאריך בזה.

ויחד עם זאת שכל דבריו היו ממה שקיבל מרבותיו, בבחינת 'קיבל ומסרה', הרי שמאידך גם ראו בהם אור חדש. ואף שמצד אחד 'לא אמר דבר שלא שמע מרבותיו', אך מצד שני היה בבחינת 'יושב ודורש דברים שלא שמעתן אוזן מעולם', ואת אותם הדברים שקיבל, ואותם הדברים הידועים לכל האיר באור חדש 'שלא שמעתן אוזן מעולם', כאמור.

וכך על אותם היסודות היה חוזר וחוזר, וכפי הניכר בשיחות כאן, 'הפוך בה והפוך בה' כולא בה', ועם זאת בכל שיחה ושיחה 'פנים חדשות באו לכאן', ובכל פעם עורר איזו נקודה חדשה וכדומה. לא היו הדברים ישנים, אלא בכל יום יהיו בעיניך 'כחדשים', והדוגמאות לכך רבות.

ולכן אף השתדלנו לכתוב את רוב ככל השיחות כצורתן, על אף שרבים מהיסודות חוזרים ונשנים ע"ע, הן כדי שלא לאבד את צורת הדברים, והן כי בדר"כ באו שינויים בכל פעם כאמור. עם זאת עקב קוצר הזמן וריבוי המלאכה, לא עלה בידינו להשלים עריכת השיחות באופן המושלם וכראוי, ודי בהתנצלות זו.

התודה והברכה לכל העוזרים והמסייעים, בגוף ובממון. ובפרט אודה לאאמו"ר הגאון שליט"א על סיועו ועזרתו הגדולה בקונטרס זה בפרט. ברכה מיוחדת לנוו"ב שתחי' על עזרתה התמידית בכל, ועל חלקה הרב בפרט בשיחות אלו, בהקרבתה ונתינת אפשרות וכל הנצרך לכתובתם ועריכתם, בכל עת ובכל שעה.

התודה לתלמידים היקרים ובוגרי הישיבה שליט"א, שכתבו והקליטו ושמרו, שיחות ומאמרים, ומסרום לנו בעין טובה ונפש חפצה, כדי להעלותם על שולחן מלכים, לזכות את הרבים, ולהרוות את צמאונם של המוני בני התורה. יבורכו כאו"א בשמו הטוב, וישלם ד' את שכרם הטוב.

הודאה מיוחדת להחתן הרב יעקב קהן שליט"א, תלמיד מקורב וחביב מאד לרבינו זצוק"ל, על התמסרותו וטירחתו המיוחדת.

ומכאן הבקשה שטוחה לכל אשר נמצאים תחת ידו כתבים או הקלטות נוספות, משיחות וועדים שנשמעו מפי מורינו זצוק"ל, נא ונא יואיל להעבירם אל כתובת המערכת, כדי להוסיף ולזכות את הרבים, בהוצאתם לאור העולם.

דברי המלכה"ד

תוכן העניינים

ראש השנה

והיה ה' מבטחו / תשס"ו	יא
וצדיק באמונתו יחיה / תשס"ט	יז
מלך במשפט יעמיד ארץ / תש"ע	כו
מלוך על כל העולם כולו בכבודך / תשע"א	לג
כי בצלם אלוקים עשה את האדם / תשע"ב	מא
אין עוד מלבדו / תשע"ג	מט
הכריע עצמו וכל העולם כולו / תשע"ד	נו
מתי יגיעו מעשי למעשי אבותי / תשע"ה	סא
רחמנא לבא בעי / כולל 'אהל יצחק'	עא
בואו חשבון / תשע"ו	עו
שכל דברינו ומקרינו אין בהם טבע / תשע"ז	פו
הרנינו לאלוים עוזנו / ביהמ"ד 'שערי יוסף'	צז
וידעת היום והשבות אל לבבך / תשע"ח	ק
שתמליכוני עליכם / תשע"ט	קי

יום הכיפורים

יתקן דעותיו / תשמ"ו	קכג
לפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון / משנות התש"מ	קכח
עבדו את ה' בשמחה / תשס"ה	קלט
לדעת חכמה ומוסר / תשס"ו	קמז
עד שיעיד עליו יודע תעלומות / תשס"ח	קנג
המקום ידן אותך לכף זכות / תשס"ט	קסד

השיבנו אבינו לתורתך / תש"ע..... קעה
ודרך תשובה הורית / תשע"א..... קפה
דסני עלך לחברך לא תעביד / תשע"ב..... קצב
עומק הדין / תשע"ג..... רב
מעשיו מרובים מחכמתו / תשע"ד..... ריב
למען לא ניגע לריק / תשע"ה..... רכג
תן דעתך שלא תקלקל ותחריב את עולמי / כולל 'אהל יצחק'..... רלו
זכות הרבים / תשע"ו..... רמג
ונתתיו לה' כל ימי חייו / תשע"ז..... רנה
שבע יפול צדיק וקם / תשע"ח..... רסז
ישוב הדעת / תשע"ט..... רעט

ראש השנה

והיה ה' מבטחו

קשה מאד לדבר לפני יום הדין, אבל כל א' צריך לדבר לעצמו, ואולי יהיה מהדברים תועלת גם לאחרים.

הצורך בהכנה ליום הדין

הדבר הראשון שצריך להבין הוא, שיום הדין זה מתנה נפלאה למאד, מתנה שהקב"ה נתן לנו. ואם בנ"א יידע את גודל המתנה, הוא ישתדל לנצל כל רגע ורגע מיום הדין. וללא הכנה, אפשר לגשת ליום הדין ולעבור את יום הדין, ולמעשה לא נשאר כלום. ולעומת זאת, אפשר לגשת ליום הדין, ויום הדין מרומם את האדם, מגדל את האדם, מקדש את האדם. וזה תלוי באיזו הכנה ניגשים. וכפי ההכנה, כך מקבלים. ובאמת, בכל מצוה, מבואר מהגאון, שזוכים לקדושת המצוה כפי ההכנה, על אחת כמה וכמה בימים כאלו קדושים, כמה התבוננות והכנה צריך. והדבר הראשון הוא, להבין את ערך יום הדין.

'לפי שיודעים שהקב"ה יעשה להם נס'

הטור בהלכות ראש השנה (ס' תקפא) כותב 'ורוחצין ומסתפרין על פי המדרש, א"ר סימון כתיב כי מי גוי גדול וגו', איזו אומה כאומה זו שיודעת אופיה של אלוהיה, פירוש מנהגיו ודיניו. שמנהגו של עולם אדם שיש לו דין, לובש שחורים ומתעטף שחורים ומגדל זקנו ואינו חותך צפרניו, לפי שאינו יודע איך יצא דינו. אבל ישראל אינם כן, לובשים לבנים ומתעטפים לבנים ומגלחין זקנם ומחתכין צפרניהם, ואוכלים ושותים ושמחים בראש השנה, לפי שיודעים שהקב"ה יעשה להם נס'.

הביאור בדברי הטור הוא, אם בנ"א ניגש לר"ה והוא לא מפחד מיום הדין, ולא יודע שצריך לפחד, לא ע"ז המדרש מדבר! התנאי הראשון הוא, אדרבה, צריך לדעת שיום הדין הוא יום נורא ואיום, דנים את כל הבריה. ובעצם, מרוב אימה ופחד היה צריך להיות כמו שכתוב כאן 'שמנהגו של עולם', כך כל א' צריך להרגיש, גם אנחנו בכלל ה'מנהגו של עולם', צריך להיות כזה פחד ש'לובש שחורים ומתעטף שחורים ומגדל זקנו', זה היה צריך להיות המצב כשניגשים ליום הדין. אלא שאז האדם מתחזק ובוטח בה! אני עשיתי כל מה שאני יכול, ואתה תכפר לי ותדון אותי לטוב! אבל אם

א' ניגש ליום הדין, והוא לא מבין שצריך להתעטף שחורים, הוא לא יודע מה זה עבירה, הוא לא יודע מה זה דין, אז אדרבה, מזה גופא הוא צריך להתמלאות אימה ופחד! למי מובטח שהקב"ה יעשה נס? - למי שמבין שצריך ללבוש שחורים ולהתעטף שחורים! למי שלא מבין זאת, אין שום הבטחה שיזכה בדין.

ברוך הדבר אשר יבטח בה'

בואו נתבונן בעומק הדין, זהו הלוא לא יאומן כי יסופר. בנ"א יצייר לעצמו, כמה משפט וכמה דין יש בעולם! מי שיכנס לבתי חולים, כמה משפט יש! אתמול היה אצלי הבחור... שהקב"ה ישלח לו רפוא"ש, הוא אמר לי שמאה עשרים אלף חולים במחלה הזאת רח"ל, ואת הכל דנו בראש השנה שעבר! כל א' מתהלך 'שלום עלי נפשי', אותי לא ידוננו... זה הלוא שטות! בנ"א צריך לחשוב, כן! אני עומד לדין על כל המאורעות, 'מי יחיה מי ימות' זה אני וכל המשפחה. וכמש"כ במדרש אם שר היה קורא לבנ"א, 'מנהגו של עולם', אדם שיש לו דין אצל שר קטן, כך המצב, 'לובש שחורים ומתעטף שחורים', מרוב פחד. וכאן אנו עומדים לפני מלך מלכי המלכים בדין, על גשמיות ועל רוחניות. ובפרט שכל טירדה גשמית מפריע גם לרוחניות.

ואם בנ"א היה יודע מה הכוח העצום של תפילה, ואפילו אצלנו הקטנים, מה בנ"א יכול לפעול בתפילה! הבריסקר רב התבטא פעם, שלעתיד לבוא בעולם האמת, בעולם העליון, כשבנ"א יראה מה היה אפשר לפעול בתפילה, הוא ימרוט את שערות ראשו, למה לא התפללתי יותר! ובאמת, מי שידע, הבריסקר רב בראש השנה ויום כפור, חוץ ממה שהיה עסוק בתקיעת שופר ובמצות היום, לא הפסיק רגע מלהגיד תהילים. ואחרים או למדו או אמרו תהילים.

'ברוך הגבר אשר יבטח בה', והיה ה' מבטחו', בנ"א שמרגיל את עצמו בתפילה, אז מפעם לפעם הקב"ה מרחם עליו, ומראה לו חסדים נפלאים שהוא פעל ע"י התפילה! 'והיה ה' מבטחו', הקב"ה מראה לו דברים, שיהיה לו קל לבטוח בה'. כמה תפילות צריך על גשמיות, כמה תפילות בנ"א צריך להשקיע על רוחניות, שהקב"ה ירחם עליו ויפתח לבו לתורה, ולא יהיו לו הפרעות בלימוד, וכך כסדר כסדר.

אנחנו חושבים שתפילה זה רק על דברים גדולים, אך צריך להאמין שיש השגחה פרטית על כל פרט הכי קטן שישנו בעולם, ועל הכל צריך לבקש, וכשמבקשים באמת - יש נתינה מיוחדת. וזה א' מיסודות התפילה, לחזק את האמונה שהכל זה השגחה פרטית, וכמה שבנ"א מתרגל יותר להתפלל על כל פרט קטן, זה מכניס אותו יותר, והוא רואה בכל פרט 'בורא עולם'.

תראו בצוואה של היסוד ושורש העבודה, הוא מתאר את כל סדר היום שלו, דברים נוראים למאד, איך שעל כל פרט קטן הוא היה מתפלל, וכך גם על כל דבר הוא היה מודה, זה ממילא כך. לפני התפילה ואחרי התפילה, לפני הלימוד אחרי הלימוד, לא יאומן כי יסופר. וכשהיה צריך להריח טבק, גם ע"ז הוא היה מתפלל.

אומרים על מש"כ בחז"ל (ברכות לגב) 'הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים', זה לא הפשט הפשוט, אלא בדרך דרש, 'הכל בידי שמים' - כל בקשה דנים אם למלא או לא, 'חוץ מיראת שמים' - תפילה כזו ודאי נענית.

מי לא נפקד כהיום הזה

ראש השנה זה הלוא יום שלא ניתן לתאר מה אפשר לפעול בו, וכמש"כ בחז"ל (ראש השנה יא,א) ביום זה נפקדה שרה רחל וחנה, ביום זה פתוחים שערי שמים, אפשר לפעול 'עולמות'.

ראיתי כתוב מרבי יוסף חיים זוננפלד שהציעו שידוך לבנו, והוא לא רצה לשמוע, מפני שבראש השנה הוא שכח להתפלל ע"ז. הוא אמר שהוא לא עושה באמצע השנה, אלא מה שהוא ביקש ע"ז בראש השנה. ראש השנה זה השורש של הכל, זה הנקודה הפנימית של כל הבריאה.

יראת שמים

הדבר הראשון זה 'מלכויות', לדעת שהקב"ה הוא מלך על כל הבריאה. כמה תפילות צריך ע"ז גופא! בנ"א צריך להתפלל, רבש"ע, שאזכה להרגיש ולהבין את מלכות ה', שאני יזכה לזה בפנימיות הלב. 'וידעת היום, והשבות אל לבבך'. כמה תפילות צריך לזכות לאמונה שלמה. 'דע לפני מי אתה עומד'. אם זוכים לאמונה שלמה, ומרגישים 'בורא עולם', כל האדם הוא אחר לגמרי.

זכורני שהמשגיח אמר פעם, אם בנ"א רוצה לצייר כמה הוא רחוק מיראת שמים, היום אפשר לצייר הרבה ציורים, אבל הוא צייר במה שבזמנו היה מלחמה (בתשל"ז), והיה אימה ופחד, עשו פחד נורא על כולם, וכל הרחובות היו שוממים, כל העולם הזה היה שמם, הכל היה שמם מרוב פחד. אמר המשגיח: בואו תתבוננו כמה אנו רחוקים מיראת שמים, הלוא אנו רואים שאם יש מורא, כל התענוגות הם שטות והבל, א"כ אם היה לנו יראת שמים אמיתית, העולם הזה לא היה תופס אצלנו מקום, זה הלוא מראה כמה אנו רחוקים מיראה. כאן זה 'ראה' מ'אולי', אולי יהיו פצצות ואולי יהיו הרוגים, ספק ספיקא, הפחידו שיהיו עשרים אלף הרוגים, עשו אוירה של פחד, וכבר האימה הזאת שיתקה את העולם הזה של כולם.

צריך להרגיש יראה מהקב"ה, יראה אמיתית, זה עיקר ראש השנה. היסוד של מלכות הוא להמליך את הקב"ה למעלה ולמטה, בכל הבריאה, 'אין עוד מלבדו'.

כמה מעולה מעלת התשובה

ודאי, אפשר לפעול בתפילה עולמות, אבל כמובן יש תנאים, צריך קצת להשתדל לשנות את המעשים. הרמב"ם בהלכות תשובה (פ"ז מתשובה ה"ז) אומר 'כמה מעולה מעלת התשובה, אמש היה זה מובדל מה' אלוקי ישראל, שנא' עוונותיכם היו מבדילים ביניכם לבין אלוקיכם', יש ממש מחיצה. 'צועק ואינו נענה, שנא' גם כי תרבו תפילה אינני שומע', לפעמים בנ"א מרבה בתפילה וחושב למה אני לא נענה, אני מתפלל שוב ושוב, הנה הרמב"ם אומר לנו 'צועק ואינו נענה'. 'ועושה מצוות וטורפין אותן בפניו', כמה בנ"א צריך לפחוד מכך, 'שנא' מי בקש זאת מידכם רמוס חצרי' וגו', יש מצב של כזה ריחוק גדול רח"ל. כמה שצריך לפחוד ולהתבונן בתמידיות, האם המעשים שלי הביאו לקירוב או לריחוק ח"ו.

אבל מצד שני, השערים פתוחים! ברגע שבנ"א מקבל ע"ע להשתדל ולחזור בתשובה, והוא אכן משתדל ומתחיל, על זה הרמב"ם מתחיל 'כמה מעולה מעלת התשובה', 'והיום הוא מודבק בשכינה שנא' ואתם הדבקים בה' אלוקיכם חיים כולכם היום, צועק ונענה מיד שנא' והיה טרם יקראו ואני אענה, ועושה מצות ומקבלין אותן בנחת ושמחה שנא' כי כבר רצה האלקים את מעשיך, ולא עוד אלא שמתאווים להם שנא' וערבה לה' מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות'.

ניצול הזמן בראש השנה

צריך לדעת לא לישון ביום כזה! לדעת שיש לנו יום כזה גדול, יום כזה נפלא! נכון, זה יום הדין, נורא ואיום, 'מי יצדק לפניך בדין', זה צריך להטיל מורא ופחד, דנים על כל דבר ודבר, ומי יודע, מי יודע מה יהיה אתו במשך כל השנה. קשה לצייר זאת. אתו ועם משפחתו, וכסדר וכסדר, כמה רח"ל אסונות היו כמעט בכל משפחה. ואם בנ"א היה משכיל ומתפלל יותר, ושומר יותר על קדושת היום, יתכן והכל היה אחרת. לפחות, לא לדבר דברי שטות והבל בראש השנה, להיות קצת יותר רציני בראש השנה, ולשמוח עם היום הגדול והקדוש הזה! צריך גם אימה וגם שמחה, שניהם יחד.

וכל המושג של מלכות זה 'מלך במשפט יעמיד ארץ', זה כל המידה של מלכות, 'מלכויות' פירושו 'משפט'. ניגשים להתחלה, ראש השנה זה התחלה, מתחילה שנה חדשה, וכעת נותנים ומחלקים, וצריך לקחת! צריך לבקש, וצריך דעת לבקש על

רוחניות, לבקש סייעתא דשמיא לעלות בלימוד, לעלות בהבנת התורה, לעלות בתשוקה לתורה, לזכור את התורה. בנ"א צריך להשתוקק לגדלות בתורה.

וכמדומני ראש הישיבה זכרוננו לברכה אמר: שלא עבר עליו יום א' בחיים שהוא לא התפלל על זכרון. מפני ש'לאוקמי גירסא - סייעתא דשמיא', צריך תפילה מיוחדת לזכור את התורה, שתהא מונחת בו. ובנ"א שמחבב את התורה, רוצה לזכור את התורה.

בראש השנה שערי שמים פתוחים! לבקש על רוחניות, לבקש על הכל. לבקש על כבוד שמים, לבקש על מלכות ה'! באיזה הסתר פנים של מלכות ה' נמצא העולם, אוי, כמה כבוד ה' יש בעולם, 'שכינתא בגלותא', זה הלוא מצב נורא ואיום! וזה כל התפילות של ראש השנה על ההתגלות של מלכות שמים, זה כל ה'שמונה עשרה', הלוא הדין כמעט ולא מוזכר בראש השנה, רק מלכויות, התגלות מלכות ה'.

- - - כל א' צריך לעשות הכנה, וא' מההכנות הכי גדולות זה זכות הרבים. וכפי שהזכרנו כבר מהשונומית, 'בתוך עמי אנכי יושבת', התבטלות לכלל ישראל. ובאמת כל התפילות זה הלוא בשביל הכלל, חוץ מאלוקי נצור. שבנ"א קצת יחשוב להיות בתוך 'כלל ישראל', איך מיטיבים עם כלל ישראל, איך מתפללים על כלל ישראל, צריך להרגיש בתפילה ששערי שמים פתוחים, ואדם יכול לפעול על כלל ישראל. ואדרבה, אם בנ"א מתפלל עבור הכלל, התפילה מתקבלת לגמרי אחרת, ומקבל סייעתא דשמיא גם על עצמו, בזכות כלל ישראל.

עכ"פ, זה יום גדול ונורא, יום שבעצם היה צריך ללבוש שחורים ולהתעטף שחורים, לשבת כל היום בחרדה נוראה. והקב"ה ריחם עלינו, ונתן לנו שנוכל לבטוח ולהתפלל, ולבקש שיטיב עם הכלל ועם הפרט. כמה שצריך לנצל זאת! כמה אפשר לפעול ביום הזה!

כל תפילה שאדם קצת מתחזק ויותר מכיון ויותר מתעלה, כל רגע ביום הזה הוא אוצר שאין כדוגמתו, אוצר של תורה, אוצר של יראת שמים, אוצר שאפשר להתעלות הרבה. כמובן, כל א' כפי דרגתו והשכלתו, אבל כל א' במצבו יכול למצוא פתח להתעלות, ולשאוף להשגה יותר גדולה בתורה, יותר גדלות בדקדוק המצוות, יותר בכוונה בתפילה.

'בן עולם הבא'

'איזהו בן עולם הבא' (עי' ברכות ד,ב), המשגיח זכרוננו לברכה תמיד היה אומר, המצוות זה לא רק מצוות, ודאי שיש את עצם המצוות, אבל זה צריך להעלות את האדם להיות אדם אחר. 'איזהו בן עולם הבא', הפשט הוא שיש בנ"א שהוא בחפצא 'בן עולם הבא', ואפילו שהוא חי בעוה"ז. ויש בנ"א שרחוק מלהיות 'בן עולם הבא'. ראש השנה זה יום שאפשר לזכות ולהתעלות, להיות קצת יותר רוחני, לקבל השגה גדולה יותר, להיות יותר קרוב לה'.

והקב"ה יעזור לכולם שיהיה כתיבה וחתימה טובה לאלתר לחיים טובים, בתוך כל ישראל.

